

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

VII. Ne simplices sacerdotes quae solis Episcopis competit ex
consuetudine sibi usurpent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

Innocentij III. Romani Pontificis. 561

firmationis tamen munus receperat, & archiepiscopalia, quantum ei licuerat, ministrarat; sicut ipsius relatione nobis innotuit, qui se Valenensem Episcopum, cum in nostra esset præsentia constitutus, afferuit confirmasse. Ne igitur perpetrandi similia ceteris audacia præbeatur si tantus excessus relietus fuerit impunitus, te ab Episcoporum confirmatione duximus suspendendum quoque super hoc aliud statuamus. J. L. dicto Tripolitanus Episcopo. Cum ex illo &c. ut supra usque movemur quod cum in Apamensi Ecclesia in Archiepiscopum fuisse electus, & confirmatione susceptra, quantum tibi licuerat, archiepiscopalia ministrasset, sicut ex tua relatione innotuit, qui olim apud sedem apostolicam constitutus venerabilem fratrem nostrum Valenensem Episcopum te confessus es confirmasse, in Tripolitanam te transferri fecisti, novo quodam promotionis genere non promotus, sed potius minoratus. Ne ergo perpetrandi similia ceteris audacia præbeatur si tantus excessus fuerit impunitus, te ab executione pontificalis officij duximus suspendendum donec super hoc aliud statuamus.

TITULUS VI.

Quod Metropolitanus ex justa causa potest vices suas in consecratione Episcopi suo suffraganeo delegare.

Idem Turonensi Archiepiscopo.

LIB. 2. epift.
77.

Quod sedem apostolicam consulitis super his quæ dubia tibi existunt, gratum gerimus & acceptum, & tua exinde fraternitas videtur meritè commendanda, cum lex divinae constitutionis eandem sedem totius posuerit orbis terrarum magistrum, ut quicquid dubitatur ab aliquo, ab ea tandem ejusdem ratio requiritur. Nos siquidem decrevisti providè consulendos utrum si forte aliqua infirmitate vel alia causa justa detentus aliquem suffraganeorum tuorum consecrare non posses, alicui coëpiscoporum tuorum vices tuas licitum tibi committere esset, & utrum electus qui pro consecratione instaret, ab eo cui vices tuas taliter commissæ deberet licet consecrari. In quo tale damus tuæ consultationi responsum, quod in tali articulo constituto & tuas vices, ut dictum est, committere tibi licet, & consecrandus debet mu-

Tom. I.

B B b b

nus consecrationis ab eo recipere cui eas duxeris committendas, dummodo catholicus habeatur & impedimentum ex subtractione gratiæ sedis apostolicæ non obstat.

TITULUS VII.

Ne simplices Sacerdotes quæ solis Episcopis competunt ex consuetudine libi usurpent.

Idem Vicario apud Constantinopolim.

Quanto de benignitate apostolicæ Lib. 2. epift.
212. sedis locum obtinetem celsorem, tanto tibi est sollicitiù curandum ut te talem exhibeas in agendis, non declinans ad dexteram nec ad sinistram, quod non minus re quam nomine vices apostolicas gerere videaris. Pervenit sanè ad audienciam nostram quod quidam simplices sacerdotes apud Constantinopolim ea sacramenta præsumunt fidelibus exhibere quæ ab Apostolorum tempore rite fuerunt solis Pontificibus reservata, ut est sacramentum confirmationis, quod christmando renatis soli debent Episcopi per manus impositionem conferre, ad excusandas excusationes in peccatis & sui erroris fomentum solam consuetudinem prætendentes, cum diuturnitas temporis peccata non minuat sed augmentet, quæ tanto graviora existunt quanto infelicem animam diutiùs detinent alligatam. Volentes igitur hæc & alia quæ oculos divinæ majestatis offendunt de agro dominico extirpari, mandamus quatenus omnibus Latinis Presbyteris apud Constantinopolim constitutis districte prohibeas ne talia de cetero sua temeritate præsumant, quæ licet non sint à fidelibus contemenda, tutius est tamen ea sine periculo ex necessitate, quæ legem non habet, omittere quam ab his quibus ea conferre non licet ex temeritate, quæ lege damnatur, non sine gravi periculo inaniter conferantur, cum umbra quædam ostendatur in opere, veritas autem non subeat in effectu.

